

SLOVENSKI NAROD.

Izšaja vsak dan središče, izmaki nedelje in praznika, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerska dežela za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Casniški kolek in svobodna kolportaza.

Minoli teden se je pečal državni zbor z dvema jako važnima zadevama, ki segata daleč v politično življenje in sta v tesni zvezi s kulturnim napredkom. Dr. Russ je predlagal, naj se odpravi casniški kolek in upelje svobodna kolportaza. Stvar ni nova. Večkrat se je sročila že v zbornici poslancev, in državni zbor je že sklenil celo vrsto resolucij, naj se odpravi casniški kolek, a nobena vlada se nanje ni ozirala. Državni zbor pa tudi ni nikdar pokazal dovolj odločnosti, da bi svojim resolucijam pomogel do veljave. Saj je bilo že komično, da je večina državnega zbora leto za letom zahtevala odpravo casniškega koleka, leto za letom pa tudi vladi to postavko v državnem proračunu dovolila!

Finančni minister se vedno izgovarja, da za odpadek casniškega koleka nima pokritja. Ta izjava je naravnost smešna, če pomislimo, da že leto za letom končavajo sklepni državni računi z velikimi prebitki, ki se kupijo v državnih blagajnicah. Vladi ni za dva milijona, ki jih nese casniški kolek, temveč le na tem, da se ne razvije časopisje. Tudi bi država morda le kaki dve leti imela nekoliko škode od odprave casniškega koleka. Potem bi se casniki pomnožili in bi se veled tega državnih dohodki tako povečali, da bi država ne imela zgube, temveč dobiček. Ker bi izhajalo več listov, dobilo bi se več za casniške poštne marke, pomnožila bi se poraba papirja, razširila bi se tiskarne, porabilo bi se več tiskarskega črnila. Odprava casniškega koleka bi torej poživila več industrij in ker je v Avstriji vse obdavčeno, bi se tudi povečali državni dohodki. Da naše mnenje ni napačno, kaže pogled v Anglijo. Ondu se je odpravil casniški kolek 1852. leta in čez 10 let se je število casnikov že podvojilo po številu, poleg tega so pa nekateri listi začeli večkrat izhajati, nego so izhajali poprej.

Finančnega pomisleka torej ni nobenega zoper odpravo casniškega koleka. Vlada ima proti temu druge razloge. Casniški kolek naj ovira razvoj nezavisnih listov! To je merodajno za vlado. Casniki,

ki jedo iz vladnih jaslí, imajo sedaj več upliva, nego bi ga imeli potem. Ker mnogi listi ne morejo izhajati z naročnino in inzerati, navezani so na drugostransko podporo. To podporo dobivajo od vlade in velicah kapitalistov. Tako se pači javno mnenje in to oškodi prebivalstvo. Židovstvo bi nikdar ne bilo dobilo takega upliva na avstrijsko časopisje, da nimamo casniškega koleka. Iz povedanega je jasno, zakaj tudi nemškoliberalna stranka tako dolgo ni bila za odstranjenje casniškega koleka. Lahko bi ga bila odpravila, ker je dolgo imela vladno krmilo v rokah. Tega pa ni storila, ker je casniški kolek kaj dobro ugajal njenim namenom. Še pod koalicijsko vlado niso liberalci hoteli slišati o odpravi casniškega koleka. Dr. Russ je sedaj to s tem opravičeval, da so tedaj liberalci lojalno podpirali vlado. S tem je pač ta vodja dal slabo spričevalo svoji stranki. Na stvari sami jej ni dosti, temveč sprožila jo je le zato, ker jej sedanja vlada ni po gođu. Ko bi pa grof Badeni hotel izpolniti nekateri levičarske želje, bi nemški liberalci koj bili zadovoljni s tem, da se ohrani casniški kolek in bi vlado lojalno podpirali. Baš zaradi takega neodkritosrčnega in neliberalnega postopanja levičarjev je mogoče, da imamo sedaj še casniški kolek.

Če se odstrani casniški kolek, se pač ne odstrani vse napake avstrijskega časopisja, a reči moramo, da se bodo razmere znatno zboljšale. Število poštenih listov se bode pomnožilo in zgubili bodo mnogo upliva tisti listi, ki pišejo za vse, za kar jih kdo plača. Če se zboljša avstrijsko časopisje, bode to ugodno uplivalo na vse avstrijske politične razmere.

Odprava casniškega koleka je pa zlasti sedaj nujna potreba, ko se upelje občna volilna pravica. Če hočemo, da bode občna volilna pravica imela ugodne posledice, je potrebno, da pridejo časopisi v večjem številu mej narod. Da se pa to doseže, ne zadošča, odpraviti samo casniški kolek, temveč je tudi treba svobodne kolportaze. Le tako je mogoče, da ljudje dobre liste in druge spise dobe v oddaljenejših gorskih zakotjih. Saj je brezmiselno, da se kdo kaznuje, ki razširja časopise in knjige,

katere je pregledalo že državno pravdnštvo in državno policijsko oblastvo, v njih ni nič spodtakljivega ali državni nevarnega našlo! S tem, da se tako otežuje razširjevanje časopisov in knjig, se le ovira ljudsko izobraževanje. To pa ne sme biti smoter nobeni vladi. S svobodno kolportazo bi se tudi povzdignilo slovstvo, ker bi se več knjig razpečalo. Marsikdo bi kupil to ali ono knjigo, a je ne more lahko dobiti, ker ni blizu knjigotržca. To je posebne važnosti za male narode, katerih slovstvo se le počasi razvija, kakor je tudi odprava casniškega koleka posebne važnosti za take narode, pri katerih listi nimajo dosti naročnikov. Zato se nadajamo, da bodo naši slovenski poslanci podpirali vse, kar meri na odpravo casniškega koleka in uvedbo svobodne kolportaze.

V Ljubljani, 9. decembra.

Dolenjeavstrijski deželni odbor. Proti-semitje mislijo voliti v deželni odbor dra. Gessmanna, Richterja, Kupko in Steinerja. Od dosedanjih odbornikov bodo v deželni odbor volili samo še Schöffla. Veleposestniki volijo poslanca Birka. Najpomembnejše je, da mislijo šolski referat izročiti dru. Gessmannu. Gessmann je popoln klerikalec in bode po možnosti zatiral učitelje. Klerikalni listi za sedaj pišejo, da bode njegova naloga, pregnati liberalni in socijalistični duh iz učiteljev.

Kdo bode škof v Pečuhu? Kanonik Viljem Fraknoi se misli odreči škofskemu sedežu v Pečuhu, katerega mu je ponudila ogerska vlada. V Rimu imajo proti njemu več pomislikov. Kanonik je namreč krščen žid, in bi pri prebivalstvu ne napravilo dobrega utisa, ko bi bil imenovan za škofa. Poleg tega je pa kanonik jeden tistih duhovnikov, ki ni prikrival, da nima ničesa proti civilnemu zakonu. V Vatikanu bi radi za škofa v Pečuh spravili škofa Steinerja, ki je sedaj v Stolnem Belemgradu. Temu se bode pa upirala ogerska vlada, kar ja Steiner se hudo upiral cerkvenopolitičnim zakonom.

Hrvatje in Madjari. Madjari niso zadovoljni s tem, kar plačujejo Hrvatje k skupnim državnim

Listek.

„Sloveniji“.

(Na Dunaju dné 4. decembra 1896. I.)

Pozdravljeni, Slovenijci,
Rojaki v tujem mestu zbrani!
Pozdravlja Vas najstarij ud.
Vam gladko lice je in zdravo,
Čas njemu je osivil glavo,
Čas in življenja boj in trud.

Kaj Vas je semkaj privabilo?
Prišlo je Vas lepó število,
Možá li slavnega slavit?
Možá pozdravit ste se zbrali,
Ki je odmrli posvetni hvali,
Ne blešči več ga slave svit.

Za narod je v ljubezni vroči
Rad trudil se po svoji moči;
Trud velik, majhen je uspeh!
Če mu življenje neuspešno,
Če delo bilo je pogrešno,
Slabost se mu ne šteje za gréh.

Nič „živio“, „na zdar“ in „slava“!
Če vest ga dobra odobrava,
Dovolj plačila mož ima.

Po sapi on se ne obrača,
Naj s hvalo, grajo trud se plača,
Motiti v delu se ne dá.

Na delo torej, nič prepira!
Če eden zida, drug podira,
Kako bo hiša stala kdaj?
Pisatelj stare, nove „struje“, —
Če nas pretresa, povzdiguje
Tolaži, blaži nas — veljaj!

Jos. Stritar.

Usoda oficijala Bradavice.

Gospod oficijal Bradavica je bil na konci možkih let. Za njega karakterizacijo je povedano dovolj, če rečemo, da je bil c. kr. uradnik in fizično ter duševno popolnoma zdrav. Dokaz tega, da ni prišel nikdar pred določeno uradno uro v pisarno, da ni hodil koleg tožit, da ni nikdar prosil prednjima ali podpore in skrbno prikrival svoje politično mišljenje. Nobeden tovarišev ni vedel, s katero stranko voli. Bil je uzoren uradnik. Pušil sploh ni, jedel in pil jako zmerno, ni igral niti na karte niti domino in tudi v loterijo ni nikdar stavil. In vendar je ta uzorni mož, tamirni državlján in vestni uradnik končal svoje življenje na pragu razupite krčme, ležeč pijan in raztrgan v luži.

Oficijal Bradavica je vstopil v službo, ko je bil star šele dvajset let. Delal je marljivo in ko je dosegel trideseto leto svoje starosti, je natančno izračunal, da bi mogel svojo plačo živeti tudi ženo in jednega otroka, ko bi se odvadil pušenja. Vzel je hčer umirovljenega revidenta, blizu trideset let staro, suho blondinko. Bleda je bila kakor lilija, molčeča in ponižna. Največja radost jej je bila, če je mogla sedeti pri oknu, brati nemške romane v „Gartenlaube“ in „Buch für Alle“ ter plesti nogovice. Živela sta tiho in zadovoljno. Hodila sta maledkaj z doma, v krčmo pa le dvakrat na leto in sicer vselej v Šiško. Največji praznik jima je bil, kadar so v Šiški komarja drli. Za gledališče, koncerte, plese in podobne priredbe se niti menila nista. Gospod oficijal Bradavica se je štel za srečnega človeka. Najbolj zadovoljen je bil, kadar je mogel po večerji delati načrte, kako bi reguliral Ljubljano, katere biše bi dal podreti in koliko bi veljalo, ko bi dal razkopati ljubljanski Grad.

V desetem letu zakona se jima je porodilo dete. Prišlo je na svet, zaplakalo, jokalo dve uri s tenkim glaskom, da se je gospodu oficijalu Bradavici srce krčilo, in potem umolknilo — za vedno.

Od tistega dne se je pri oficijalu Bradavici vse premenilo. Žena je ostala v postelji in pri njej je čuvala ter jej stregla nje mati. To je bila sila

dohodkom, in zahtevajo, da bi pri obnovljenji pogodbe mej Hrvatsko in Ogersko se ta donesek povečal za dober milijon goldinarjev na leto. Tako se je vsaj izrekel neki dr. Pap pri shodu uradnikov budimpeštanskih denarnih zavodov. Ta gospod je hotel s številkami dokazati, da Hrvatska premalo plačuje. Seveda njegove številke niso merodajne, ker dosedaj še ni določeno, koliko dejanski Hrvatje plačujejo k skupnim državnim stroškom. Vedeti je treba, da vžitnino, dohodke pošt in brzojavov na Hrvatskem na skupni račun zaračunajo in se niti ne pove, koliki so ti dohodki na Hrvatskem.

Skopeljsko metropolitansko vprašanje. Razburjenost v Skoplju je velika, ker se je Grk imenoval za novega metropolita. Metropolitansko cerkev so morali zapreti. Srbi so zaradi tega storili že potrebne korake v Carigradu. Carigradski patrijarh se je pa izgovarjal, da ne more Srba imenovati za metropolita, ker turška vlada tega ne pusti, ker se boji potem kake srbske propagande. To je bil pa le izgovor. Turška vlada se za vso stvar ni nič brigala. Patrijarh in sinoda sta po svoji volji patrijarha izbirala. Pač pa je vsled posredovanja Rusije turška vlada zahtevala, naj se odstavi novoimenovani metropolit in zamenja s kakim Srbom. Patrijarh je pa odgovoril, da on tega ne more storiti. Sinoda je pravilno metropolita volila in le sinoda more volitev ovreči. On bode stvar predložil sinodi. Sinoda se je že dvakrat posvetovala o tej stvari. Prvič je kar na kratko se iztekla, da želji Srbov ne more ustreči. Po pritisku je vendar še v drugič se posvetovala o stvari, a je stvar se odložila. Srbi pa ne mislijo odjenjati in že zahtevajo obnovenje nekdanjega ipeškega patrijarhata. Če carigradski patrijarh in sinoda kmalu ne odjenjata, utegne priti do podobnega cerkvenega razpora, kot je bilo pred 25 leti, ko se je potem odločila bolgarska cerkev od grške. Bolgari pa ta razpor sedaj z nakakim nezaupanjem opazajo. Boje se, da njih cerkev mnogo zgubi v Stari Srbiji in Makedoniji, ako dobe Srbi v teh dveh pokrajinah svoje škofe in slovansko liturgijo. To bode v škodo bolgarskemu uplivu. Mnogo ljudij je le zaradi tega se izdajalo za Bolgare, da niso bili podložni grški cerkvi, dasi so v resnici Srbi.

Dardanelsko vprašanje. Ruski vladni listi sedaj zatrjujejo, da Rusija nikakor ne misli sprožiti dardanelekega vprašanja. Namen sedanje ruske politike ni, orijentsko vprašanje kako poostrežiti. V Peterburgu menda tudi spoznavajo, da bi se ne dala lahko doseči za Rusijo ugodna rešitev tega vprašanja. Rusi za svobodni uhod vseh vojnih ladij skozi Bospor in Dardanele tudi ne marajo, ker bi potem črnomoška obrežja ne bila tako varna, kakor so sedaj. Prehod samo za ruske vojne ladije se pa ne da doseči.

Metropolitansko vprašanje v Rumuniji. Nova vlada je baje že našla pot, kako se reši razpor zaradi odstavljenega metropolita. Pravda proti metropolitu se bode ponovila. Pri tem se bode prva ob sodba sinode razveljavila in metropolit se bode povrnila njegova čast. Metropolit bode pa potem sam

se vladi na ljubo odpovedal. Seveda se ne ve, če bode metropolit hotel vladi narediti to uslugo. Če se odpovedati ne bode hotel, bode vlada v zadregi. Pa tudi se ne ve, če bi se prebivalstvo že zadovoljilo s tako rešitvijo te stvari.

Iz občinskega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 8. decembra.

Občinski svet ljubljanski imel je 7. t. m. izredno javno sejo, katere se je udeležilo 23 občinskih svetovalcev. Predsedoval je župan Hribar.

Mestni inženjer Sbrizaj poročal je o kolavdaciji kanalov na Tržaški cesti in v Knafljevih ulicah ter o kolavdaciji javnih stranišč. Vsa dela izvršila je tvrdka Birkovec & Dvořak in sicer kanal na Tržaški cesti popolnem v zmislu dogovora, glede kanala v Knafljevih ulicah pa je kolavdacija doglala, da stene niso po 20 cm, temveč le po 15 cm debele; vsled tega predlaga poročevalec, da se garancijska doba za ta kanal podaljša na pet let, kavcija pa zviša od 200 na 500 gld., čemur je tudi tvrdka pritrdila. Po nasvetu poročevalca sklenil je občinski svet, da se pod gornjim pogojem oboj kanala vzprejmeta v mestno last in da se tvrdki izplača račun za napravo kanalov v znesku 2763 gld., za napravo javnih stranišč pa znesek 6973 gld.

Obč. svet. dr. Staré poročal je o samostalnem predlogu obč. svet. Svetka glede preuredbe pokojnin in preskrbnin magistratnih uradnikov, oziroma njih vdov in sirot. Ker je država penzijski zakon spremenila v korist svojim uradnikom, umestno je pač, da tudi občina v tem oziru kaj stori za svoje uslužbenke. Finančni odsek torej predlaga mej drugim: V določen činovni razred uvrščeni mestni uradniki, potem stalno nameščeni sluge in mestni stražniki imajo pravico do pokojnine, katera znaša po desetih nepretrgoma prebitih službenih letih 40%, za vsako nadaljnje službeno leto pa po 2% zadnje vštete aktivitetne plače. Po službeni dobi 40 let jim gre torej kot pokojnina polna všteta plača. Normalna pokojnina mestnega uradnika se ne sme odmeriti nižje kakor z zneskom 400 gld., normalna pokojnina sluga ali redarja pa ne pod 200 gld. Preskrbnina za vdove po mestnih uradnikih znaša in sicer: za prvi činovni razred 800 gld., za drugi 700 gld., za tretji 600 gld., za četrty 500 gld., za peti 450 gld. in za šesti činovni razred 400 gld. Vdove po slugah in redarjih dobivajo tretjino plače umrlega soproga, najmenjše pa 200 gld. Aktivni mestni uradniki morajo za pokojninske namene mestni blagajni dajati letni prispevek, kateri znaša 3% aktivitetne plače. Sada njim vdovam po mestnih uslužbenecih se zviša pokojnina za 20%, vendar ne sme znašati pod 300 gld. za vdove pri uradnikih in re pod 150 gld. za vdove po slugah. Ta določila stopijo v veljavo s 1. januarjem 1897.

V debati o odsekovi predlogih vprašal je obč. svet. dr. Gregorič, v kakem razmerju stoje mestni uradniki nasproti činovnim razredom državnih uradnikov ter omenja, da je po občinskem redu za deželno stolno mesto Ljubljano pokojninsko in preskrbinsko sposobnost stalno nameščenih uradnikov, kakor tudi njih vdov in sirot, dokler se kaj drugega ne ukrene, presojati po predpisih, veljavnih za državne uradnike in sluge upravnih oblastev. Konečno naglašajo govorniki potrebo službene pragmatike. Obč. svet. Svetek izjavi, da ga je, ko je dne 2. junija staval svoj samostalni predlog, vodila želja, da se pokojnine mestnih uradnikov ter preskrbnine njih vdov in sirot izjednačijo z onimi, katera uživajo državni uradniki po zakonu z dne 14.

maja 1896. Če tudi predlogi odsekovi ne vstrežajo tej intenciji v polni meri, vzprejme predlagatelj vendar le stališče odsekovo in to z ozirom na mestne finance. Obč. svet. dr. Tavčar naglašuje nasproti g. dr. Gregoriču, da je glaseom § 29. občinskega reda občinski svet brez dvojbe kompetenten, da določa plačo mestnim uradnikom in preskrbnino, oziroma vzgojino njih vdovam in sirotam. Glede službene pragmatike, ki pa ni v nikaki zvezi z določitvijo plač in pokojnin, moralo se bode seveda kaj storiti, a kazalo bi, da se počaka dotle, da se ustanovi službena pragmatika za državne uradnike, ki je tudi še nimajo. Potem prešlo se je v podrobno debato in so bili predlogi odsekovi brez premembe vzprejeti. Župan Hribar konstatuje, da se s sklepom, katerega je ravnokar storil občinski svet, izdatno zboljša stanje mestnih uradnikov, da bode uradništvo to gotovo vpoštevalo in s tem večjo unemo izpolnjevalo svoje dolžnosti.

Obč. svet. dr. Staré poročal je nadalje o preuredbi plač magistratnim in šolskim slugam. Poročilo gospoda župana priporoča, naj bi se služabniška služba uredila tako, da postane stalnejša in da bode službujoče osebe mogočnost do napredovanja v službi vspeodbujala k gorečnosti in točnosti; to pa se da doseči le, ako se število stalnih mest pomnoži in razdeli tako, da bodo vsa stalna službena mesta razdeljena v več plačilnih razredov. Občinski svet vzprejel je brez ugovora sledeče predloge: 1. Pri mestnem magistratu ljubljanskem ustanovi se s 1. januarjem l. 1897. 14 služabniških mest in sicer 10 stalnih in 4 začasne. Ta služabniška mesta dele se v tri plačilne razrede z letno plačo 450 gld. v prvem razredu in po 400 gld. v drugem in tretjem razredu. V prvi razred uvrstijo se trije, v drugi razred sedem in v četrty razred štirje mestni sluge. Sluge v prvih dveh plačilnih razredih nameščajo se stalno ter uživajo za časa aktivnega službovanja aktivitetno doklado v znesku 10% plače, ako nimajo prostega stanovanja. Ako je bil začasni sluga prevzet v stalno službo, smejo se mu v pokojninsko dobo všteti tudi leta začasnega službovanja. Stalno nameščeni sluge imajo pravico do službene obleke, začasno nameščeni pa le do službene čepice. 2. Šolskim slugam določi se letna plača 400 gld., vrhu tega pa se jim daje prosto stanovanje v dotičnem šolskem poslopju, če bi pa to ne bilo mogoče, izplačuje se jim aktivitetna doklada v znesku 10% plače. Glede plače šolskih slug, katere skupno plačujejo mesto in dežela, stopiti je v dogovor z deželnim odborom. 3. Namesto dveh do sedaj v policijskem oddelku ustanovljenih mest detektivov se ustanovi jedno uradniško mesto policijskega agenta in jedno stražniško mesto mestnega detektiva. Policijski agent se uvrsti v šesti činovni razred in se namesti stalno, detektiv pa se uvrsti v drugi plačilni razred za mestne stražnike. Tudi ta se namešča stalno.

Obč. svet. dr. Požar poročal je o določitvi stavbinskega programa za šolsko poslopje, ki se ima graditi na sv. Jakoba trgu, ter v imenu stavbinskega odseka predlagal, naj se za 8 razredno dekliško ljudsko šolo zgradi poslopje, ki bode imelo 13 učnih sob, telovadnico, dvorano za risanje, petje, potrebne prostore za pisarno, za učila, knjižnico itd. Razven tega bode pri zgradbi skrbeti za to, da dobi šola primerno dvorišče, na katerem bi se mogle deklice mej odmorom sprehoditi. Poslopje bode dvonadstropno in v zunanosti primerno okoli ter se zgradi na prostoru sedanje redute. Glede razpisa za dobavo potrebnih načrtov se naroča mestnemu magistratu, da stavi občinskemu svetu čim prej dotične nasvete. — Po nekaterih opazkah obč. svet. dr. Krisperja, ki meni, da zdeva še

stara gospa, ki je ves dan pregledovala sanjsko knjigo. Časih je vprašala hčer, če kaj želi, jej postregla, in se zopet ugloblila v svojo knjigo. Bolezen gospe oficijalke je trajala več mesecev in pomladansko solnce je jelo že oživljati dremajočo prirodo, ko je mogla gospa Bradavica zopet sesti na svoje staro mesto kraj okna. Zirava pa ni postala nikdar več; bolehalo je vedno, zdaj bolj, zdaj manj in šele po štirinajstletnem trpljenji legla v grob.

Teh štirinajst let je bila oficijala Bradavice notranjost izpostavljena uplivu, kateri je naposled postal zanj usodepoln.

Prej dosti čedna in mila žena je postala vsled bolezni grda. Posušila se je skoro popolnoma in pogled nanjo je moral obuditi v vsakem, človeški čutečem srci usmiljenje. Postala pa je tudi nervozna in razdražljiva. Gospod oficijal se doma ni smel sprehajati po sobi, ni smel glasno govoriti, ni smel pisati, ni smel nič vprašati, ni se smel ganiti. Molče je moral vsak dan več ur presedeti kraj dremajoče žene, v vzduhu, nasičenem z vonjem najraznovrstnejših medikamentov — kaj čuda, da je bil oficijal Bradavica postal tak moč, kakor je bil zgoraj popisan — filister.

Celih štirinajst let je trajalo to življenje. Konečno je žena umrla. Oficijal Bradavica je iskreno plakal in žaloval po njej ter jej resnično želel, naj bi prišla v nebeško kraljestvo.

Iz začetka je hotel oficijal Bradavica živeti tako, kakor je živel za življenja svoje žene. Dokler je sedel v pisarni, pregledoval in študiral akte, računil in pisal, se sploh ni prav zavedal, da je živo bitje in se ni čutil ne srečnega, ne nesrečnega. Ali čim je slekel svojo uradno suknjo in se odpravil proti svojemu domu, čutil se je zapuščenega. Doma se mu je zdelo vse prazno in tudi v srci njegovem je čutil neko morečo ga praznoto, katere ni vedel s čim izpolniti. Naj je bil doma, naj se je sprehajal po „Zvezdi“, po Lattermannovem drevoredu ali po Mestnem trgu, povsod se mu je zdelo, da je sam in zapuščen, da je tujec. Prijatelja ni imel nobena, tudi dobrih znancev in sorodnikov ne. Naravno, da je dolge ure sedel doma na stolu kraj okna, kjer je njegova žena celih štirinajst let umirala, ter ugibal, kako in kaj mu je storiti, da se reši svoje zapuščenosti.

Po dolgem premišljevanji je uganil, da se mora zabavati, sicer da mu je umreti dolžega časa. A kako se zabavati? S čitanjem? Gospod oficijal Bradavica ni bil še nikdar čital romana. Poiskal je torej v zapuščini ranjke svoje žene star letnik „Gartenlaube“ in ga začel čitati, a ni prečital niti jedne strani in že je ležala knjiga zopet na omari. Naročil si je „Laibacher Zeitung“, pa niti jedne številke ni mogel do konca prečitati, čemur se sicer ni čuditi. Hotel je iti v gledališče, a sramoval se

je, češ, tam je vse črno ljudi, ki vsakega prišleca brez usmiljenja kritikujejo in obirajo.

Neko nedeljo je šel v neznan krčmo. Sedel je za mizo v kotu in zdelo se mu je, da se počuti prav dobro. Ko je izpraznil četrto čašo piva, zapušil je celo — po 25 letih prvič — smodko. Harati se je jelo v krčmi zbirati ljudstvo. Neko društvo je imelo ta dan zabavo. Zbralo se je toliko ljudstva, da so bili vsi prostori zasedeni. Po dolgih letih je gospod oficijal Bradavica zopet slišal veselo petje, smeh in dobrih in slabih dovtipov toliko, kakor vse svoje žive dni še ne. Celó sam se je smejal na vse grlo. Ostal je do pozne noči v krčmi in šel domov težkih korakov, prav kakor da je — pijan.

Od tega dne je oficijal Bradavica stalno in redno obiskoval dotično krčmo. Doma mu ni bilo več obstanka. Začel je hoditi v kavarno, kjer je slišal to in ono, kjer je „kibiciral“ in izkazoval ljudem raznih uslug sestavljajoč, jim prošnje in pišč jim pisma. Seveda ni mogel zdaj s svojo skromno plačo več tako izhajati, kakor prej. Navadil se je bil pijače, postal nemaren in zanikern v pisarni in konečno dobil — modro polo.

Zdaj je bila usoda njegova odločena. Propadal je čedalje bolj, hodil zamazan in vedno bolj raztrgan in nekega jutra so ga res našli v luži pred zakotno krčmo na skrajni periferiji ljubljanskega mesta — mrtvega.

ni dozorela za razpis načrtov, bil je predlog od-
sekov vzprejet.

Po nasvetu obč. svet. dr. Stareta sklenil je
občinski svet nadalje, da se za zgradbo topničarske
vojašnice najame pri kakem večjem denarnem za-
vodu posojilo v znesku 415 000 gld., katero se bo-
de v 40 do 50 letih amortizovalo in s 4 do 4½%
obrestovalo. V nadzorovalni odsek za zgradbo te
vojašnice bili so izvoljeni obč. svet. Šubic, dr.
Staré in Velkoverh. Konečno odobril je ob-
činski svet razdelitev Gustava Stedryja zemljišč ob
Tržaški cesti na stavbišča ter določil, da morajo
stavbišča biti po 24 m široka. Poslopja, ki se bodo
gradila ob Tržaški cesti, morajo biti vsaj jedno-
nadstropna.

Pred zaključkom se je vprašal je obč. svet.
dr. Krisper gospoda župana, zakaj se zavlači za-
deva glede 3% posojila. Hišni posestniki potrebujejo
nujno posojila in interpellant želi, da se zadeva čim
prej povoljno reši. Župan Hribar odgovarja, da
se stvar res preveč zavlači, ali mestnega magistrata
ne zadene nobena krivda. Deželni odbor predložil
je dotično pogodbo vladi, a ta jo je vrnila. Gospod
župan storil je sicer korake, da se zavlačevanje te
zadeve vsled birokratičnega postopanja prepreči, a
brez uspeha.

Konečno interpelliral je obč. svet. Turk, je li
gospod župan voljen kaj ukreniti, da se število
svetilnik na Martinovi cesti pomnoži. Župan Hribar
je odgovoril, da se bode stvar preiskala in — če
treba — tudi primerno ukrenilo. Sicer pa se bode
kmalu otvorila električna razsvetljava, dotle pa bode
treba nekoliko potrpeti, če tudi razsvetljava ni taka,
kakor bi bilo želeli.

Promenadni koncert

vojaške godbe c. in kr. pešpolka Leopold II., kralj
belgijski št. 27 in pevskega zbora „Glasbene Ma-
tice“ na korist po letošnji poplavi oškodovanim Bar-
janom.

Koncert je obetal mnogo lepega in mnogo pri-
jetnega; poleg jedne Dvořakove simfonije in Kaanove
Bayaya-cuverture so bile postavljene na program še
tri lahkomilne, prijetne skladbe, kot pevska točka
pa Maškov „Kdo je mar“. Postavljen je bil tudi
buffet, sploh pa se je vse storilo, da bi se bilo ob-
činstvo privabilo v koncert, čigar prireditelj je bil
sprožil g. župan Hribar. A vse je bilo zaman. Le
pet vrst sedežev je bilo zasedenih, sicer je bila dvo-
rana prazna in tudi galerija ni bila dobro obiskana.
Izgovor, da pri dobroteljskih koncertih ni nič umet-
niškega užitka, ne velja v tem slučaju.

Znamenita D dur simfonija se je v nas že je-
denkrat pod vodstvom g. M. Habada svirala in je
bila tedaj obširno analizovana in ocenjena. To pot
je dirigiral g. kapelnik Frisek in sicer ogojevitno in
s temperamentom tako, da je dobila skladba nekako
romantično lice. Najbolje sta ugajala prvi odstavek
in furiant.

Druga jako interesantna skladba, katere se je
igrala, je bila predigra baletu „Bayaya“, katero je
zložil češki virtuoz na glasovirju Henrik pl. Kaan.
Sanjav motiv (rog in harpa) se razvije v široko, a
mehko melodijo in preide v tako fin in pikante val-
ček, kakor si ga je težko misliti, naposled pa pre-
ide v divje rajanje. Gosli ostanejo tremolujoče na vi-
sokem as, iz harpinih pasaj pa se počasi zopet
razvije prvotni motiv, dočim zaključni skladbo prvi
melodični tok. Z besedami se sploh ne dajo povedati
svojstva te skladbe, podobne časih eksotičnemu
vonju, časih mili bajni svetlobi. Skladba je res jako
poetična, muzikalna feerija, na katere izglednem iz-
vajanju je gosp. kapelniku Friseku prav posebno
čestitati.

Jako dobro so se izvajale tudi ostale skladbe,
Rubinsteinov „Valse C price“, Smetanova Kovačičev
potpourri iz „Prodane neveste“ in Zajčeva fantazija
„Večer na Savi“.

Tudi Maškov „Kdo je mar“ se je pel prav
dobro in je bil g. Nolti za svoj bariton solo odli-
kovan s posebnim aplavzom. Sploh pa je malošte-
vilno občinstvo za podani užitek se zahvaljevalo s
dolgiimi izrazi priznavanja tako dirigentoma gg. Fri-
seku in Čerinu, kakor vsem sodelujočim močem.

J. Hoffmeister.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 9. decembra.

— (Občinski svet) imel bode v četrtek dne
10. decembra t. l. ob petih zvečer v mestni dvo-
rani izredno sejo. Obravnavale se bodo nerešene
točke zadnjega dnevnega reda.

— (Slovensko gledališče.) Sinoči so se pred-
stavljali Schillerjevi „Razbojniki“. O predstavljajcih
glavnih ulog smo že o prejšnjih reprizah te igre
tolikrat in tako obširno govorili, da nam ni treba
tega več storiti, omenimo naj le, da sta nas tudi
gg. Vidmar in Pavlovski, katera sta prvič
nastopila v tej drami, zadovoljila, sicer pa ta pred-
stava ne spada med najboljše. Gledališče je bilo
jako dobro obiskano.

— (Slovensko planinsko društvo*) pri-
redi jutri 10. t. m. v „Narodnem domu“, v mali
dvorani (kavarni), koja je slavna čitalnica iz po-

sebne prijaznosti dala za ta večer na razpolaganje,
zabavni večer. Ta večer bode predaval gospod Lju-
devit Stiasny, učitelj iz Radovljice, o svojem jako
zanimivem potovanju iz „Sevastopola skozi Yalto v
Simferopol“. Popisal bode naravno krasoto južnega
obrežja Krima, osobito Alupko, Orejando, Livadijo,
Yalto in Alušto. Razlagal bode dalje, kako se zdra-
vijo bolniki na južnem obrežju Krima ter opisal
delovanje „Krimskega gornega kluba“. Ker je snov
predavanja povsem nova in prezanimiva in ker na-
stopi ta večer novi „planinski kvartet“, nadejati se
je izvanrednega užitka in obile udeležbe. Društveni
člani in sploh prijatelji „Slov. plan. društva“ se
prijazno vabijo na obilno udeležbo.

— (Papirnat goldinarji) Prijatelj našemu
listu nam piše: Močokrat imeli smo priliko opa-
ziti, da je občinstvo gleda veljave papirnatih gol-
dinarjev večinoma slabo podučeno, ti so namreč še
zmirom veljavni, kajti cesarske blagajnice
imele so nalog, zamenjavati jih do konca 1899.
tedaj še tri leta. Da se pa od mnogih strani
izraženi želji ugodi in se občinstvu prihrani ne-
potrebni troški, se je zdaj zaukazalo, da morajo
odslej do konca leta 1899 tudi c. kr. davka-
rije po deželi na zahtevanje občinstva papirnat
goldinarje menjavati, in sicer v polnem znesku.

— (Pevski zbor „Glasbene Matice“.) Danes
ob 8. uri zvečer je skušnja za bas; jutri, četrtek,
ob 8. uri zvečer za tenor. V petek, 11. t. m., ob
polu 7. uri zvečer je skušnja za ženski zbor (sopran
in alt).

— (Užigalice družbe sv. Cirila in Metoda)
pozdravljajo vsi slovenski listi z veseljem, takisto
tudi svinčnike družbe sv. Cirila in Metoda. Opozar-
jajoč novič narodne trgovce na to, izrekamo nadejo,
da bo občinstvo povsod zahtevalo te užigalice
in teh svinčnikov. Zlasti bi bila dolžnost vseh članov
družbe sv. Cirila in Metoda, da delajo na to, da se
bodo povedel prodajale, oziroma kupovale te užiga-
lice in ne užigalice iz tovarne Pojatzijske, kjer se
izdelujejo Sülmark užigalice.

— (Ogenj v dimniku) Včeraj zjutraj unele
so se saje v dimniku hiš. št. 3 v Lingerjevih uli-
cah. Ogenj je pogasil izvežbovalec požarne brambe
g. Ivan Dax.

— (Nepreviden voznik) Mha Ocvirk, me-
sarski pomočnik, na Sv. Petra cesti št. 65, je tako
naglo in neprevidno vozil po Poljanski cesti, da je
zadel ob Jožefa Tomazina, paznika pri deželnem
sodišču in ga podrl na tla. Tomazin je vsled padca
zadobil telesne poškodbe.

— (Tatvina) Andreju Zamidi, posestniku in
županu v Stari Loki pri Kočevju, ukradel je dne
7. t. m. nek postopač v hlavu „Pri bavarskem
dvoru“ iz suknje, katero je bil tamkaj za nekoliko
časa shraniti dal, denarnico s 15 gld. Postopač je
znan in se zasleduje.

— (Svinjska kuga) je spravila 15 Dolenjcev,
oziroma Hrvatov na zatožno klop novomeškega
okrožnega sodišča. Koncem prejšnjega leta so poma-
gali Hrvatom utihotapljeni cele črede svinj, ki so
se potem iz Novega mesta pošiljale po železnici na
tuje. Tu so bile korfikovane in potem se je zaso-
dilo, da so bile svinje „pokrite“ z živčeskimi po-
tnimi listi, kateri so se preskrbovali največ v Ško-
cijanu, kjer je bila zanje nekaka borza. Obtoženci
so bili zadnji četrtek obsojeni. Razprava je pokazala,
da je „hrvatska zaprtija“ velik udarec za dolejško
gospodarstvo.

— (Umrl) je v Celji in bil včeraj popoldne
pokopan gosp. dr. Friderik Babnik v 51. letu
svoje dobe. Poprej odvetnik na Dunaji, se je pred
nekoliko leti preselil v Celje, kot jurist in narod-
njak vedno na najboljšem glasu. Zet je bil g. od-
vetnika Dominkuša v Mariboru in brat g. dr. Janka
Babnika, dež.-sodnega adjunkta v Ljubljani. Prerano
umrlemu bode zemljica lahka!

— (Mestna slovenska šola v Gorici.) Ta
šola, nastanjena v Podturnu, je zdaj — zatvojena,
ker je ušlo še tistih pet otrok, ki so zabajali v
njo. Dotični otroci so prosili za vzprejem v „Slo-
vinsko“ šolo. Mestni šolski svet je na to sklenil, da
naj se ta šola zapre, kot nepotrebna.

— (Badeni v Gorici.) Te dni se je pred okr.
sodiščem v Gorici vršila kaz. obravnava proti dvema
Lahoma, katera sta o Badenijem prihodu v Gorico
napadla in ranila nekega „Živio“ kličočega Slovenca.
Obtoženca sta bila obsojena, jeden na štiri drugi na
dva dni zapor.

— (Huda obsodba) Leta 1893. je zadarski
občinski svet vzprejel predlog glede upeljave električne
razsvetljave. Zoani publicist Jos. Modrič je o tem
sklepu v tržaškem listu „Pensiero slavo“ priobčil
več ostrih dopisov, vsled česar je zadarski župan
Trigari tožil urednika Antona Jakića radi žaljenja
na časti. Tržaško porotno sodišče je Jakića obso-
dilo na osem mesecev v zapor in na izgubo kavcije.
Splošno se je pričakovalo, da najvišje sodišče to
očitno jako težko kazni zniža, Jakić je vložil nič-
nostno pritožbo, o kateri je najvišje sodišče te dni
razpravljalo. Najvišje sodišče je pritožbo odbilo in
potrdilo sodbo tržaškega porotnega sodišča.

— (Kazenska preiskava proti piranskemu
županu.) Laški listi javljajo, da se je začela proti
piranskemu županu, dr. Fragiacomu kazenska pre-

iskava zaradi iredentističnega govora, kateri je bil
govoril pri razkritju Tartinijevega spomenika in sicer
ko je pozdravil zastopnika beneškega municipija,
grofa Valerija. Preiskovalni sodnik Kramar je zaslišal
že več oseb. Laški listi in za njimi nemški izražajo
nadeje, da sploh ne pride do obravnave, češ, da se
dotični govor ni nikomur zdel politično pomemben.

* (Za neslano šalo — primerna kazen.)

Deželnozbornske volitve v Sibenhirtenu na Do'enjem
Avstrijskem udeležili so se tudi odhodni učitelji in
po končani volitvi skupno odšli z volišča. Župnik
Gamerick je v spremstvu muzik kmetov krenil za
učitelji, vihtel svojo palico in kričal: Zlaj gonim
vole. Kmetom je bila ta „šala“ tako všeč, da so
veselja kar brcali in se od smeha kar zvišali. Uči-
telji so župnika tožili in sodišče ga je obsodilo na
primerno globo.

* (Demonstracija v Moskvi.) Običajni pra-
voslavni „parastos“ za žrtve velike katastrofe na
Hodinskem polju v Moskvi ob kronanju ruskega
carja bi se bil moral vršiti 30. m. m. Duhovščina
ni hotela izvršiti dotičnega opravila. To je ljudi,
zlasti dijake, silno razburilo. Na tisoče ljudi se je
zbralo na dotičnih grobih in ker jih je policija
razgala, so šli dijaki trumoma na vseučilišče.
Njim se je pridružilo mnogo drugih ljudi. Da se
preprečijo nove demonstracije, je bilo nastavljeno
krog vseučilišča mnogo orožnikov in vojakov.
Orožniki so dijake potisnili v neko prazno po-
slopje in je zaprli. Ker jih niso iz poslopja pustili,
zbralo se je zvečer krog dotičnega poslopja na ti-
soče ljudi, ki so začeli demonstrirati zoper policijo.
Ljudje so se bali, da pošlje policija dijake v Sibi-
rijo, in vse je kazalo, da se primerijo krvavi iz-
gredi. V najkritičnejšem trenutku je policijski rav-
natelj izpustil dijake in s tem pomiril razburjenost
prebivalstva.

* (Slučaj, ki ni več slučaj) bi morda rekel
kak pobožen list, ako bi poročal o naslednji do-
godbi: Te dni je v Geiringu praznovala zakonska
dvojica Pisko svojo srebrno poroko. Pri obedu je bil
navzoč tudi 80letni oče gospe Pisko. Bi je dobro
volje in pripovedoval razne anekdote. Hkrati se je
zgudil s stola — mrtev. Zadel ga je bila kap.
Ko so navzočniki se še trudili, da ga obude v živ-
ljenje, prišel je brzojav, nazaenajajoč, da je ravno kar
umrl jubilarjev oče!

Brzojavke.

Dunaj 9. decembra. Poslanska zbornica
je v današnji seji nadaljevala proračunsko ge-
neralno debato. Kramar je izjavil, da češki
poslanci ne morejo votirati vladi proračuna,
dokler vlada češkemu narodu ni pravična.
Biankini je tožil, da se Dalmacija zane-
marja in kritikoval politično upravo te krou-
vine. Biankinijevo resolucijo, naj se za Dalma-
cijo imenuje civilni guverner, je zbornica
vzprejela. Veliko veselosti so obujala izvajanja
posl. Stepanowicza, kateri je Bukovino
primerjal Bosni.

Dunaj 9. decembra. Proračunska gene-
ralna debata se že jutri konča. Na vrsto pride
potem dispozicijski fond.

Dunaj 9. novembra. Iz Bosne in Herce-
govine je došla sem deputacija 50 Srbov, ka-
tera namerava prositi avdiencije, da izroči ce-
sarju zoper Kallayevo upravo okupiranih pro-
vincij naperjeno spomenico. Ako bi cesar ne
hotel deputacije vzprejeti, odpotuje v Carigrad,
da izroči spomenico sultanu, če pa bi tudi tam
nič ne opravila, misli apelovati na vse evropsko
javno mnenje.

Berna 9. decembra. Predsednikom Švice
je izvoljen ultramontanec Keel iz Št. Gallena.

Berolin 9. decembra. Listi namigavajo,
da policijski predsednik po cesarjevem naročilu
ni dovolil Tauschu povedati, po čegavem na-
ročilu je spletkaril in sumničil razne visoke
državnike.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v
Ljubljani. (Dalje.) § 1 načeta določa, kdor na blagu
ali tega ovitku namenoma napravi napačno oznanilo o
izviru blaga, isto osobito napačno oznamuje z ime-
nom ali grbom kake države, dežele, pokrajine, kakega
kraja, kdor namenoma prodaja, ponuja ali sicer v
promet stavlja blago s takimi napačnimi oznamenili
o izviru, dalje kdor se namenoma poslužuje takih
napačnih oznamenil o izviru pri nazaenilih, trgov-
skih pismih, cenikih, računih, spremnicah in družih
prometu blaga službečih razglasilih, je kriv prestopka
in se ima kaznovati z zaporom jednega tedna do
treh mesecev, s čimur se lahko spoji tudi denarna
globa do 500 gld., ali z denarno globo od 5 do
500 gld. V § 2. se določa, da je kriv prestopka,
kdor stori v § 1. zaznamovana dejanja iz malo-
marnosti in se ima kaznovati z zaporom od treh
do 14 dni, s čimur se lahko spoji tudi denarna

globo do 100 gld, ali z denarno globo od 5 do 300 gld. Po §. 5. zakona je njegove določbe uporabiti tudi pri vrstah blaga, ki spadajo pod zakon glede prometa z živil. Po §. 4. kaznivost v tem ni izključena, če se rabijo označenosti o izviri s premenami, katere more navadni kupovalec blaga le spoznati, če je posebno pozoren. V §. 6. se trgovinski minister pooblašča, da za gotove vrste blaga, navedenim potom propiše, da je na takem blagu ali njegovem zavrtku napraviti izrecno označeno o izviri blaga, ali da se vsaj sme le, če ima izrecno označeno o izviri prodajati, ponujati ali sicer stavljati v promet. Predno se izda ta naredba, je po §. 7. vprašati trgovske in obrtniške zbornice, ki imajo zaslišati udeležene obitne zadrage in če se gre za surovine, tudi poljedelske in gozdarske koristi zastopajoče združbe. Pr-stopek te naredbe je kaznovati tudi z zaporom ali denarno globo. Zbornica je povabila udeležene kroge, da izreko svoje mnenje o načrtu zakona. Došel je pa le jeden odgovor, v katerem se pravi, da naj se zakon izda v interesu industrije in da ni nasvetovati nobene premenbe. Odsek se je tudi podrobno bavil z zakonom in pripomnila le, da ta more realno produkcijo in solidno trgovino podpirati in kupujoče občinstvo varovati škode. Predležeči načrt zakona odgovarja po mnenju odsekovem čutni potrebi in ga bodo brez dvoma solidni kupčevalci in konsumenti z veseljem pozdravili. Ker odsek načrta zakona ni nič premenil, predlaga poročevalec: Zbornica naj v tem smislu poroča. — Predlog se sprejme.

(Dalje prih.)

Zobobol olajšujejo
zobne kapljice lekarja Piccolija v Ljubljani
(Dunajska cesta),
katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in kr. Vis. prejasne gosp. prestolonaslednice vdove nadvojvodinje
Štefanije.
Steklenica velja 20 kr. 6 (2302-5)

Umrli so v Ljubljani:

Dne 2. decembra: Ivan Vrhovec, usnjarski pomočnik, 39 let, Sv. Petra cesta št. 70, gnojenje možganov. — Marija Potočnik, gostija, 75 let, Karolinska zemlja št. 24, ostarelost. — Ivan Žitnik, pekarskega pomočnika sin, 1 leto 7 mes., Dunajska cesta št. 20, božjast. — Jožefa Waidinger, zasebnica, 87 let, Dunajska cesta št. 16, ostarelost.
Dne 3. decembra: Frida Eberle, nadučiteljeva hči, 2 leti, Karolinska zemlja št. 15, vnetje možganov.
Dne 6. decembra: Katarina Wagner, pomožna usmiljena sestra, 31 let, Kravja dolina št. 11, pljučna tuberkuloza. — Hermina Prates, sprevednikova hči, 3 mes., Vodmat, božjast.
Dne 7. decembra: Konrad Bartel, jermenarjev sin, 3 leta, Tržaška cesta št. 19, pljučnica.

Meteorološko poročilo.

Decembar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Močrina v mm. v 24 urah
7.	9. zvečer	728.8	5.1	sl. jzah.	skoro jas.	
8.	7. zjutraj	731.5	2.3	sl. svzh.	dež	5.9
	2. popol.	733.3	4.3	sl. vzhod	dež	
9.	9. zvečer	736.1	3.2	sl. jzah.	dež	
9.	7. zjutraj	737.7	1.7	sl. jzah.	megla	4.7
	2. popol.	737.8	4.7	sl. jzah.	skoro obl.	

Srednja temperatura ponedeljka in točka 6.8° in 3.3°, za 7.4° in 4.0 nad normalom.

Dunajska borza

dné 9. decembra 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld	30	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	35	"
Avstrijska zlata renta	122	"	75	"
Avstrijska krona renta 4%	100	"	80	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	25	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	10	"
Avstro-ogerske bančne delnice	934	"	—	"
Kreditne delnice	366	"	75	"
London vista	119	"	90	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	85	"
30 mark	11	"	77	"
30 frankov	9	"	54	"
Italijanski bankovci	5	"	45	"
G. kr. cekini	—	"	68	"

Dne 7. decembra 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	188	"	25	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	130	"	50	"
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	199	"	75	"
Ljubljanske srečke	22	"	75	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	22	"	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	153	"	50	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	456	"	—	"
Papirnat rubelj	1	"	27 1/2	"

Zahvala.

Za mnogobrojne izraze iskrenega sočutja o boleznih in smrti našega soproga, oziroma očeta in brata, gospoda

Riharda Bežek-a

c. kr. davčnega oficijala

izrekamo vsem prijateljem in znancom, sploh vsem, ki so se udeležili pogreba druzega rajnika, najtoplejšo zahvalo.

V Kamniku, dne 6. grudnia 1896.

(3347)

Zalujoci ostali.

Prodajalnica v Ljubljani

odda se takoj. (3349-1)

Poizvé se natančneje pri g. Franu Jonke, Kongresni trg št. 15, od 11.—12. ure dopoldne.

Proti kašlju in nahodu, osobito dece, proti zastisenju, boleznim v vratu, želodcu in mehurju priporoča se najbolje
koroški rimski vrelec.

Varstvena znamka.

Naravno pristen natočen.

Najfinejša namizna voda. (3344-1)

Zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u, Dunajska cesta; v Kranju pri F. Dolencu.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-283)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga iz Trbiča.

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Frantsensfeste, Ljubno; čes. Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, čes. Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Trbič, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantsensfeste, Ljubno, Dunaj; čes. Selsthal v Solnograd, čes. Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbič, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Ljubno; čes. Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregence, Ouhli, Genevo, Paris; čes. Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejevic, Pilsen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. jutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 50 min. svečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiča.

Ob 5. uri 55 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Frantsensfeste. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Paris, Genevo, Ouhli, Bregence, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Frantsensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. svečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. jutraj mešani vlak. — Ob 9. uri 33 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. svečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 33 min. jutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. svečer, ob 10. uri 25 min. svečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 55 min. jutraj, ob 11. uri 15 min. dopoldne, ob 6. uri 30 min. svečer, ob 9. uri 55 min. svečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

RONCEGNO

najmočnejša naravna arsen in železo sodr-
žujoča mineralna voda (2717-15)

priporočevana od prvih medicinskih avtoritet pri:

anemiji, klorosi, polnih, živčnih in ženskih boleznih, malariji i. t. d.

Pitno zdravljenje uporablja se celo leto.

Zaloga v vseh trgovinah z mineralno vodo in v lekarnah.

Nagrobne vence

v največji izberi in po najnižjih cenah

trakove k vencem

z ali brez napisov v vseh barvah

(2911-26)

priporoča

Karol Recknagel.

Najcenejši nakup!

Največjo izber vseh vrst

kožuhovin

ima

Alojzij Persohé

Pred škofijo 12.

(3309-5)

FR. ČUDEN

urar

Mestni trg Ljubljana Mestni trg.

Letošnja slaba kupčija primorala me je, ker je ostalo veliko blaga, prodajati po najnižji ceni in deloma pod ceno, da razprodam nekaj svoje velike zaloge.

Ker se sedaj bliža čas za

božična in novoletna darila

priporočam vsakomur svojo bogato zalogo zlatih, srebrnih in stenskih ur, veržile in vsakovrstno zlatino in srebrnino kot najprimernejša darila ter vabim vsakega, da si pri nakupu ogleda moje zalogo.

Zagotavljam najsolidnejšo postrežbo po mogoče nizkih cenah ter se priporočam

Fran Čuden.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

V Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 8

pri Ign. Žargi-ju

(3249-8)

reelna razprodaja.

Prav ugodna prilika za nakupovanje raznega blaga:

klobukov, modercev, srajc, kravat, ovratnikov itd. in blaga za krojače in šivilje.

Naj nikdo ne zamudi te ugodne prilike za nakupovanje dobrega, trpežnega blaga.

Pri Ign. Žargi-ju

v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 8.

Kranjska stavbinska družba

naznanja uljudno, da je

preložila pisarno

v svojo novo hišo

Levstikove ulice št. 13 in 15

(3348)

(tik sedanjih pisarn).

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.